ei ilmu ellades ennam päwa kätte; neist kül ennamiste näggeminne kaub, agga siiski ikka weole kölbawad. On ka selleſamma ſola mäewergi isſekohhal läbbijooksmas jo: dawa wee oja, mis Jummala immelikke ette: murretſemisſe läbbi ni liggidale ſe ſola war: randusſe jure on ſeätud, agga mis siiski ſoolkaljo külge ei putu; ſeſtſammaſt ojaſt ſaab kül janno kustutamiſeks ni hästi inimes: tele kui lomadele. Wiisſadda inimeſt om: mastega ühtekokko on ſeäl Ma al ellamas, kus nende parras tö ja ammeti paik; ar: waste peawad ülles päwa kätte tullema, ja peab neidki hulkas ollema, kes ſeäl al on ſündinud ja kaswanud, ja ſenna ſurrewadki ärra, ilma et ühhegi korra mapeätiſt ello: kohta olleksid nähha ſanud. On ſeäl ka rahwal isſekabbel, kus pühhapäwad pühhit: ſewad ja Jummala tenistuſt piddawad ning ſegi kabbel keigega, mis temmas nähhakſe on ſoolkiwwiſt ehhitud, ehk öiete räkida, ſoolkiwwi kaljo ſisſe raiutud, neuda et pör: rand, ſeinad, wölwid, altar ja kantſel — keik on üsnä ſelgeſt tuggewaſt ſoolkiwwiſt. Mäemeeste töriistad ep olle muud kui hak, peitel ja hamer. Pitkaldaſe töteggemisſega raiuwad esmalt ſured woimatumad kiwwi: ſola jaud kaljo küljeſt lahti ja löhkuwad ſe: ſuggust ſuurt jaggo mitmeks töstetawaks pakkudeks katki, mis kui umb tündrid pä: wa kätte üllesſe ſadetakſe; pärraſt neid ſeäl hopis peneks tehhakſe ning weskide peäl jahwatakſe, neile rahwale pruqitawaks, kes kaugelt merre randadeſt ärra keſk made ſees ellawad. Sähhärdune luggu on otſe Wi: litska liñna ja temma ümberkaudſe rahwaga. Kui ſeſt liñnaſt pohja pole minnakſe Pohla ja Preiſi maad läbbi, ſennigo meie merre *)

*) Meie merd nimmetawad wodrama rahwas, liiati need kes meiteſt öhto pole ellawad, id: dajärweks; agga ſedda ſünnib ka laddina keelt mööda Paltiſki merreks hüda; ſeſtſammaſt ka Paltiſki lin nimme on ſanud.